

sige, naar vore Bestræbelser i øvrigt skal gaa ud paa at spare saa meget som muligt for Staten. Jeg vil netop helst spare for Staten derved, at vi faar den bedst mulige Ledelse, som saa kan spare Staten Penge paa andre Maader. Det glæder mig ogsaa, at der baade i Kommissionsbetænkningen og i Underkommissionernes Udtalelser er fremkommet Bemærkninger om, at man ikke skal forbeholde visse Pladser for Søofficerer. Orlogsværftet har nemlig været saadan en rar lille Anstalt for dem, der stod i Forbindelse med Marinen. Naar en Søofficer blev pensioneret, var han aldeles sikker paa, at der ved Siden af Pensionen var en Plads til ham, om ikke i Øjeblikket, saa dog saa snart den blev ledig, saa at han kunde oppebære Indtægten af denne Stilling ved Siden af sin Pension. Marineministeriet har sørget godt for sine Officerer, og naar Aldersgrænsen for en Løjtnant, 42 Aar, eller for en Kaptajn, noget højere, var naaet, har man altid været paa det rene med, at han skulde have en Stilling paa Orlogsværftet. Jeg glæder mig over den Tendens, der gaar gennem Kommissionens Betænkning og Udtalelserne fra Underkommissionerne: at man ikke skal forbeholde visse Stillinger paa Orlogsværftet for Søofficerer. Jeg synes ogsaa, at de hidtil gjorte Erfaringer maa mane til Forsigtighed og stor Varsomhed paa dette Omraade. Selv om en Søofficer kan være en udmærket pæn og dygtig Mand, er det ikke sagt, at han duer til at være Regnskabsfører. De forskellige elementære Betingelser, som et Menneske skal være i Besiddelse af for at beklæde en Plads, ikke mindst en overordnet Plads, maa dog være til Stede. Det skal ikke være saaledes, at en Mand, der udnævnes til et højt betroet Embede, hvor han faar med Regnskabsførelse at gøre, først skal til at sætte sig en lille Smule ind i de første Begyndelsesgrunde i Bogholderi. Det er lidt af en Parodi. Dette glæder mig altsaa, og jeg haaber, at naar Loven bliver ført ud i Livet, vil man blive fri for i Fremtiden at se, at Søofficerer skal være selvskrevne til Stillinger, endda overordnede Stillinger, indenfor Orlogsværftet uden Hensyn til deres civile Kvalifikationer. Jeg er ganske overbevist om, at jeg ikke vil høre Bifald hos Søofficerer for de Bemærkninger, jeg her har fremsat, men jeg er lige saa sikker paa, at almindelige Mennesker, som ikke har disse Distinktioner, vil mene, at det er rigtigt, at man altid tager den til et Arbejde mest passende Arbejds-kraft.

Det vilde være baade unyttigt og stor Synd overfor denne ikke talrige Forsamling at optrevle Enkeltheder i Kommissionens Forslag. Det er heller ikke fornødent. Som den ærede Ordfører for Venstre allerede har bemærket, er Forslaget jo gennemarbejdet. Man skal naturligvis ikke stole paa andres Arbejde, men jeg gør det i det foreliggende Tilfælde, fordi der her gøres en Begyndelse. Jeg er imidlertid ikke saa glad for de Ændringer, den højtærede Minister har foretaget i Kommissionens Forslag. Det ser jo ret bestikkende ud, naar den højtærede Minister siger: Der er foreslaaet 3 Mill. Kr. i 5 Aar, og jeg anvender kun 2 Mill. Kr. Om dette er rigtigt, kommer dog ganske an paa, hvad man faar for Pengene. Den højtærede Minister skilter noget med, at der kan spares en Del ved Flytninger, som kan undgaas. Ja, det er rigtigt nok. Man har efter Kommissionens Beregninger ment, at der aarlig kunde indvindes 900 000 Kr. i Besparelser. Nu hørte jeg godt, at Ministeren bemærkede, at denne Beregning ikke hvilede paa et ganske sikkert Grundlag, og Ministeren mente at kunne hævde, at hans Beregning om 700 000 Kr. hvilede paa et sikkert Grundlag. Saadanne Beregninger er jo imidlertid altid noget forskydelige, de beror paa et Skøn, og hvilken Beregning der er den rigtigste, viser sig først ved Vejens Ende. Men det, jeg er betænkelig ved, er, at den Flytning, som man nu mener kan undgaas, hvorved der vil spares 200 000 Kr., maaske ikke skulde vise sig at være rationel. Hvad det kommer an paa, er jo netop at gøre Værftet saa præsteringsdygtigt som vel muligt, og jo længere man har at gaa til de enkelte Steder, des mere spildes der ved Transport og Gang fra det ene Sted til det andet. Det er netop en af de væsentlige Ulemper ved Værftets nuværende Drift, at det er saa spredt, at der er saa store Afstande mellem de enkelte Steder, og det raader man jo ikke Bod paa, synes jeg, naar man undlader Flytning og Nedrivning af Bygninger for derved at spare nogle Penge. Jeg er bange for, at man for at spare paa Skillingerne lader Dalerne gaa, derved at Driften bliver dyrere, hvilket vi skulde søge at undgaa for Fremtiden. Det er derfor et Spørgsmaal, om disse mindre Flytninger er af det gode.

Dertil kommer en anden Ting, nemlig den Adskillelse mellem Flaadestation og Orlogsværft, som tilsigtes. Den skulde helst være saa effektiv som muligt, men